

AUGUST-SEPTEMBRIE 1939 / AUGUST-SEPTEMBER 1939

Abstract: *The author reports information from O.N.T magazine. nr. 8-9, August-September 1939, which has as main subject the Romanian Mountains and it is beautifully illustrated with 32 images. He also selects some passages that seem to be the most interesting. The tourist beauty of the Mountains are indescribable. He makes an interesting presentation of Romania's exhibitions in Paris and New York. For climbers, there is a material with new routes in the Abruptul Pietrei Craiului. There are no less than 10 alpine routes, with many details specific to mountaineering.*

Keywords: *Romania, mountains, tourism*

Revista O.N.T. nr. 8-9 din august-septembrie 1939 are ca subiect principal **MUNȚII NOȘTRI** și este frumos ilustrată cu 32 de imagini.

Vom selecta anumite pasaje care ni s-au părut interesante:

„Spunea poetul pătimirii noastre: „Pământul României apare ca o entitate organică. Un trup imens, având Carpații coloană verticală și respirând la Marea Neagră. Spre care se îndreaptă fluviile toate ce străbat ambele flancuri. România ne arată o varietate de peisaje de o bogăție cu totul particulară. Munții cu masivele împădurite și

⁴ *Ibidem* pag. 29-30

cu crestele pleșuve de piatră vineție, fără a avea înălțimea Alpilor, sunt de o severă măreție în aspectul lor. Fie în Bucovina, la Făgăraș, în fruntea Ceahlăului, sau pe coamele de stâncă ale Bucegilor, ca și în alte colțuri de țară, acești munți exprimă sălbăticia tragică a naturii, cu o vigoare neobișnuită, reamintind lanțul prăpăstios deasupra fiordurilor norvegiene. Pădurile care îmbracă coastele piezișe cu adâncimile lor umede, neatinse de secure, desișurile de brazi bătrâni răsturnați de trăsnet, izvoarele care țâșnesc de sub lespezile de piatră, toate aceste priveliști îți dau un sentiment de intimitate ancestrală a naturii, pe care Occidentul întretăiat pretutindeni de urmele omului nu-l mai încearcă de sute de ani. Acestei sălbătăcii de codru se atribuie și fauna Carpaților unde urșii, mistreții, lupii, caprele negre și cerbii roiesc prin crânguri și poieni, făcând din România, în materie cinegetică, o țară unică pe continent».

De ea au fost legate viața și luptele, speranțele și grijile, truda și răgazul poporului nostru. Azi, când după veacuri de zbucium, țara este liberă, mare și puternică, munții care au fost cetate, sunt podoabe.

De-a lungul Prahovei, în sus, se înșiră după Sinaia, Poiana Țapului, Bușteni, Azuga și Predeal. Apoi, pe valea Timișului, în jos, vile și hoteluri se țin lanț, frumoase, până la Dârste, lângă Brașovul cel plin de istorie. De-a dreapta acestui drum – atât de mult bătut – masivul Bucegilor își arată cea mai măreață latură a sa, cruntă și trufașă, superbă. Este masivul cel mai cercetat de iubitorii de munte, cu foarte multe poteci bine marcate și cu numeroase cabane și case de adăpost primitoare. De sus, de pe platou, o mie și una de priveliști se deschid ca din legendarele *O mie și una de nopți*.

Fig. 1. Coperta revistei O.N.T. din luna august-septembrie 1939

Fig. 2. Cheile Turzii

Vecină peste zări, înspre Apus, este Piatra Craiului, ce sfâșie cerul cu dinții de ferăstrău, și-și lasă doar cu multă trudă creasta atinsă de cățărători. Este craiu dintre munți, semeț și nu se lasă învins. Șerpuiește, între aceste două masive, un drum nespus de frumos, din Bran spre Rucăr.

Vin munții Făgărașului, cu aspre și pleșuve culmi, cu lacuri limpezi și adânci în ochiuri ascunse, cu turme și stâne bogate. An de an, pleacă de aici ciobanii cu oile lor spre Dobrogea cu iarba sărată și cu iarna blândă, către toamnă, și vin înapoi în primăvară. Migrațiune cu consecințe multe în viața poporului român.

Apoi, Negoii, cu capre negre pe drumuri neumblate, cu poteci ostenitoare, cu priveriști largi, până la argintul Dunării îndepărtate. Trec Valea Oltului, croită larg și până în cea a Jiului, în fiecare fund de vale afli câte o mănăstire, uneori frumoasă ca o bijuterie - Horezul - iar dincolo de Jiu, Tismana.

Și în valea Jiului, anii din urmă au dus la o schimbare desăvârșită. După atâtea decenii de așteptare, drumul care trebuie să ducă de la Bumbești la Livezeni și să deschidă cărbunele de la Lupeni și Pietroșani, drum scurt spre Țara Banilor, este lucrat cu multă repeziciune și în curând va fi terminat.

Fig. 3 Plute pe Bistrița

Fig. 4. Casa Mălăești

Masivul Retezat, în partea transilvană, plin de atâta noutate, așteaptă să fie cercetat mai mult, să se pătrundă cu mai multă pasiune pe potecile lui grele. Sunt munți înalți ca și cei ai Făgărașului, au și ei lacuri multe, la înălțimi mari. Casele de adăpost și cabane sunt răspândite în tot masivul.

Pe valea romantică a Cernei, apă mică și zburdanică, sunt Băile Herculane, cu izvoare fierbinți și tămăduitoare. De două mii de ani știu oamenii de ele. Urmele romane sunt numeroase. Este aproape Dunărea și podul lui Apolodor și Tabula Trajana, certificatul latinității noastre. Spre miazănoapte, în latura Moldovei, domnește patriarhul munților din Neamț, Ceahlăul. Măreția nu-i semețată ci calmă, mângâietoare.

Din punct de vedere alpin, munții Bucovinei nu sunt deloc mai puțin însemnați decât restul Carpaților și cărări îngrijite duc prin toate măruntaiele lor. Sunt numeroase stațiuni climatice și balneare. Vatra Dornei stă în frunte, dar mai sunt: Câmpulung Moldovenesc, Iacobenii, Gura Humorului, Solca și altele.

Fig. 4. Bran

Dar am uitat un colț de seamă. De la Gheorgheni, spre răsărit, urci și cobori spre Lacul Roșu, lacul ucigașului, cu vârfuri de brazi ieșind din oglinda-i sumbră, ciudat. Este născut dintr-o prăbușire, pe la 1857, din apa Bicazului, care aici este mic. Dar mai departe Bicazul luptă cu muntele și este un spectacol copleșitor de măreț. După ce treci cheiul care sugrumă și râul și drumul, ajungi la Bicazul românesc, acolo unde Regina Maria și-a adăpostit zbuciumul eforturilor pentru izbânda Războiului de întregire.

Pe firul apei, la vale, vin plutele strunite cu măiestrie de flăcăi voinici, dibaci. Sunt pe o plută câte doi, uneori trei. În ritm vioi, cu gestul sigur și fără să se vadă trudă, ei duc bogăția codrilor până la Siret sau chiar până la Galați. Și aici văile ce se închid în